

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

कुंडलार्थेब्रुवंस्तातकारणैर्बहुभिस्त्वया ॥ अन्यैर्बहुविधैर्वितैःसन्निवार्यःपुनःपुनः ॥ १६ ॥ रत्नैःस्त्रीभिस्तथागोभिर्धनैर्बहुविधैरपि ॥ निदर्शनैश्चबहुभिःकुंडले
 प्लुःपुरंदरः ॥ १७ ॥ यदिदास्यसिकर्णत्वंसहजेकुंडलेशुभे ॥ आयुषःप्रक्षयंगत्वामृत्योर्वशमुपैष्यसि ॥ १८ ॥ कवचेनसमायुक्तःकुंडलाभ्यांचमानद ॥ अवध्य
 स्त्वरणेरीणामिति विद्विवचोमम ॥ १९ ॥ अमृतादुत्थितं त्येतदुभयंरत्नसंभवं ॥ तस्माद्रक्ष्यंत्वयाकर्णजीवितं चेत्प्रियंतव ॥ २० ॥ कर्णउवाच कोमामे
 वंभवान्प्राहदर्शयन्सौहृदंपरं ॥ कामयाभगवन्ब्रूहिकोभवान्द्विजवेषधृत् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणउवाच अहंतातसहस्रांशुःसौहृदात्त्वांनिदर्शये ॥ कुरुष्वैत
 दं प्रणयाच्चब्रवीम्यहं ॥ ननिवार्योव्रतादस्मादहंयद्यस्मितेप्रियः ॥ २४ ॥ व्रतंवैममलोकोयंवेत्तिरुत्संविभावसो ॥ यथाहं द्विजमुख्येभ्योदद्यांप्राणानपिध्रुवं ॥
 २५ ॥ यथागच्छतिमांशक्रोब्राह्मणच्छद्मनावृतः ॥ हितार्थं पांडुपुत्राणांखेचरोत्तमभिक्षितुं ॥ २६ ॥ दास्यामिविबुधश्रेष्ठकुंडलेवर्मचोत्तमं ॥ नमेकीर्तिःप्र
 यदिमांबलवत्त्रघ्नोभिक्षार्थमुपयास्यति ॥ २९ ॥ हितार्थं पांडुपुत्राणांकुंडलेमेप्रयाचितुं ॥ तन्मेकीर्तिकरंलोकेतस्याकीर्तिर्भविष्यति ॥ ३० ॥ वृणोमिकीर्तिलोकेहि
 जीवितेनापिभानुमन् ॥ कीर्तिमानश्रुतेस्वर्गहीनकीर्तिस्तुनश्यति ॥ ३१ ॥ कीर्तिर्हिपुरुषंलोकेसंजीवयतिमातृवत् ॥ अकीर्तिर्जीवितंहंतिजीवतोपिशरीरिणः ॥
 ३२ ॥ अयंपुराणःश्लोकोहिस्वयंगीतोविभावसो ॥ धात्रालोकेश्वरयथाकीर्तिरायुर्नरस्यह ॥ ३३ ॥ पुरुषस्यपरेलोकेकीर्तिरेवपरायणं ॥ इहलोकेविशुद्धाचकी
 तिरायुर्विवर्द्धनी ॥ ३४ ॥ सोहंशरीरजेदत्वाकीर्तिंप्राप्स्यामिशाश्वतीं ॥ दत्वाचविधिवद्दानं ब्राह्मणेभ्योयथाविधि ॥ ३५ ॥ दत्त्वाशरीरसंग्रामेकृत्वाकर्म
 सुदुष्करं ॥ विजित्यचपरानाजौयशःप्राप्स्यामिकेवलं ॥ ३६ ॥ भीतानामभयंदत्वासंग्रामेजीवितार्थिनां ॥ दृढान्वालान्द्विजातींश्चमोक्षयित्वामहाभयात् ॥
 ३७ ॥ प्राप्स्यामिपरमंलोकेयशःस्वर्ग्यमनुत्तमं ॥ जीवितेनापिमेरक्ष्याकीर्तिस्तद्विद्विमेव्रतं ॥ ३८ ॥